

לעיקור, כל אלו אסור לקיימן מי שאין לו עדיין בנים ולא קיים מצות פריה ורבייה, ולכן לא נוטלות כתובה ולא שותות.

רבי אליעזר אומר: יכול הוא לישא אשה אחרת, ולפרות ולרבות הימנה, ויהא מותר לקיים את אלו. ולכן הן נחשבות כראויות לאישות, ודינן כסוטות רגילות.⁽⁹⁾

ח. ושאר כל הנשים שקינא להן בעליהן ונסתרו,

או שותות, או לא נוטלות כתובה. כלומר אם אינן רוצות לשתות, הן מפסידות כתובתן כאמור לעיל.

ט. אשת כהן שקינא לה בעלה, ונסתרה,

שותה, ומותרת לבעלה אם נמצאה טהורה. והגמרא תפרש מה באה המשנה להשמיענו.

את מניקת חבירו, שנתאלמנה או נתגרשה כשהיא מניקה את תינוקה, שאסרו עליהן חכמים להינשא עד מלאת לתינוק שנתיים ימים, וקינא לה בעלה ונסתרה, הרי אלו לא שותות, שהרי אשה זו אינה ראויה לקיימה,⁽⁶⁾ ולא נוטלות כתובה, לפי שהן גרמו על עצמן להיאסר, דברי רבי מאיר.⁽⁷⁾

וחכמים אומרים: סוטה זו דינה כסוטה רגילה, שהרי יכול הוא להפרישה ממנו, ולהחזירה לאחר זמן, כעבור שנתיים מהלידה. ולכן היא נקראת אשה שראויה לקיימה.⁽⁸⁾ [ואילו רבי מאיר סובר, שהנושא מעוברת ומניקת חבירו חייב לגרשה].

ז. נשים שאינן יכולות להוליד:

איילונית, אשה עקרה שאינה יכולה ללדת מטבעה, וזקינה שחדלה מלדת, ושאינה ראויה לילד כיון ששתתה משקה שגרם לה

ובמצפה איתן תירץ דשאיני התם דהאיסור אינו בגופו של דבר רק היום גורם מה שאין כן הכא דהאיסור הוא בגופו.

8. והרמב"ם לשיטתו שהטעם משום שהבעל אינו מנוקה מעון כתב כאן שהיא שותה משום שאין כאן עבירה. וביאר במל"מ [פ"ב סה"ח] שהכוונה שאין איסור הביאה מצד עצמה אלא משום דבר אחר דהיינו משום סכנת הולד וגם ר"מ מודה לזה אלא שלדעתו אינו שותה משום שאינו ראוי לקיימה.

9. לכאורה רבנן סבירא ליה סברא זו גבי מעוברת ולמה פליגי כאן. וי"ל דשאיני איילונית דהאיסור הוא כדי לקיים מצוה מה"ת והוי בכלל גזירות חכמים דעשו משמרת למשמרתו מה שאין כן מעוברת חבירו אין האיסור אלא משום

6. ואף שהאיסור רק מדרבנן אינה שותה דיכולין חכמים לעקור דבר מה"ת בשב ואל תעשה, תוי"ט.

והרש"ש כתב עליו דאין בזה עקירת דבר מה"ת דהשתיה אינה מצוה חיובית דהא אם האשה או הבעל אינם רוצים בשתיה אין כופין אותם אלא דהתורה חידשה לנו תקנה להיותה מותרת לבעלה ע"י שתיה אם תינקה לכן אם אינם רוצין בתקנה שומעין להם.

7. הקשו האחרונים דבסוכה [כג. א] פליגי ר"מ ור"י בסוכה שע"ג בהמה דלר"י פסולה הואיל ואינה ראויה לשבעה ולר"מ כשירה כיון שהאיסור לעלות ע"ג בהמה אינו רק מדרבנן ומיקרי ראויה לשבעה מה"ת וא"כ ה"נ אמאי אינה שותה לר"מ דהא כל האיסור רק מדרבנן ונקראת ראויה לקיום מה"ת.